

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 8435/17
Дана 05.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Весна Слијепчевић, чланови већа, уз учешће судијског саветника Љиљане Коруга, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., Улица ... број ..., коју заступа Никола Шијан, адвокат из Новог Сада, Војводе Мишића број 15, против туженог Универзитета у Новом Саду, Факултета спорта и физичког васпитања, ради поништаја одлуке Изборног већа туженог број 01-745/1 од 26.04.2017. године уз учешће заинтересованог лица Б.Б. из ..., Улица ... број ..., у предмету избора сарадника у звање асистента, након одржане усмене јавне расправе дана 26.06.2019. године, у нејавној седници већа одржаној дана 05.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДА

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА СЕ** одлука Универзитета у Новом Саду, Факултета спорта и физичког васпитања Изборног већа, број 01-745/1 од 26.04.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Универзитет у Новом Саду, Факултет спорта и физичког васпитања да тужиљи Б.Б. из ... накнади трошкове управног спора у износу од 35.870,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореном одлуком, донетом у извршењу пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду број III-8 У. 98/16 од 03.03.2017. године, Изборно веће Факултета спорта и физичког васпитања у Новом Саду прихватило Извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним кандидатима за избор једног асистента за ужу научну област Основне научне дисциплине у спорту и физичком васпитању, група предмета ... и бира Б.Б. у звање асистента за ужу научну област Основне научне дисциплине у спорту и физичком васпитању, група предмета

У тужби поднетој Управном суду дана 29.05.2017. године тужила оспорава законитост решења туженог. Указује да је изабрани кандидат Б.Б. пензионисана ... године и да у тренутку избора 26.04.2017. године није имала радну способност (била је старија од 65 година, с обзиром да је рођена 28.01.1949. године), што је супротно Закону о високом образовању, Закону о раду и Правилнику о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника и сарадника од 02.06.2008. године, број 01-10/8. Указује да вредновање кандидаткиње Б.Б. и тужиле није вршено у складу са Правилником о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника и сарадника од 02.06.2008. године. Истиче да Комисија за писање извештаја и Изборно веће факултета нису применили минималне критеријуме за одговарајућу област за избор наставника и сарадника факултета из чега произлази да је вредновање кандидата било произвољно, као и да поступак који је претходио доношењу одлуке Изборног већа факултета није спроведен правилно и законито. Наводи да изабрана кандидаткиња Б.Б. уз пријаву на конкурс није приложила сву тражену документацију, те да је њена пријава морала бити одбачена као непотпуна. Указује да тужени није поступио у складу са пресудом Управног суда од 03.03.2017. године, нити са пресудом Врховног касационог суда у Београду од 30.04.2015. године. Наводи да извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним кандидатима за избор једног асистента за ужу научну област Основне научне дисциплине у спорту и физичком васпитању, група предмета ... датира још од 27.10.2011. године. Указује на одредбе члана 74. Закона о високом образовању, члана 175. тачка 2. Закона о раду и члана 77. Закона о високом образовању, као и члан 6. Правилника од 02.06.2008. године и наводи да је тужени у складу са наведеним супротно одредбама члана 175. и члана 72. Закона о високом образовању за асистента изабрао лице које нема општу радну способност и са којим не може закључити уговор о раду на период од 3 године с обзиром да се кандидат налази у пензији што је туженом познато. Истиче да се из оспорене одлуке не види да ли су примењени посебни критеријуми већ да садржи само разлоге о примењеним законом прописаним критеријумима за избор наставног особља у високошколским установама, иако је одредбом члана 72. став 3. Закона о високом образовању прописано да се посебни услови за избор у звање асистента утврђује општим актом високошколске установе, те да из наведене законске одредбе јасно произлази да су законом дефинисани само општи услови за избор у звање асистента, а да се посебни услови утврђују општим актом високошколске установе. Указује да је Факултет спорта и физичког васпитања у Новом Саду донео Правилник о поступку за стицање звања и заснивања радног односа наставника и сарадника који је донело Наставно-научно веће Факултета на 44. седници одржаној 02.06.2008. године којим су дефинисани посебни услови за избор у звање асистента и да је наведени Правилник био на снази у време расписивања конкурса, спровођења поступка за избор у звање асистента и доношења оспорене одлуке. Цитира одредбе члана 4., 6., 7., 15., 17. и 18. Правилника и указује да Комисија за писање извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс у конкретном случају није применила минималне критеријуме за одговарајућу област за избор наставника и сарадника факултета, а што је била дужна да учини сагласно члану 17. и 18. Правилника и да због наведеног пропуста оцена комисије није ваљана, правилна и законита будући да је донета противно одредбама Правилника, чији саставни део су ови критеријуми. Наводи да је нејасно о којим се конкретно критеријумима и мерилима Комисија руководила при сачињавању извештаја о оцени кандидаткиња, којим актом су ти критеријуми и мерила прописани, те на основу ког овлашћења је Комисија

самоиницијативно прибављала податке од В.В. и Г.Г., с обзиром да Комисија овакво овлашћење нема, због чега је оспорена одлука донета уз повреду правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Указује да је у погледу вредновања кандидата - израчунавање успешности асистента Б.Б. у процентима вршено погрешно, односно да су истој неосновано прописивани проценти у вишем износу од припадајућег, као и да је проценат студената који је учествовао у овој анкети био веома мали, па поставља питање да ли је број анкетираних студената био довољан, односно у складу са општим актом. Истиче да је тужила у спорном периоду користила породилско одсуство и одсуство ради неге детета, те да је јасно да њен рад није био адекватно вреднован. Додаје да изабрана кандидаткиња Б.Б. није доставила сву тражену документацију из објављеног огласа нити уз пријаву, нити накнадно, већ да је тек у 2012. години тужени за њу сам прибавио уверење о неосуђиваности. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорену одлуку и изабере тужилу у звање асистента за ужу научну област Основне научне дисциплине у спорту и физичком васпитању, група предмета ... на Универзитету у Новом Саду, Факултет спорта и физичког васпитања у Новом Саду и да обавезе туженог да тужили на име трошкова управног спора накнади износ од 30.000,00 динара за састав тужбе и таксе на тужбу и пресуду у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана пресуђења под претњом принудног извршења.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења, предложио је да суд тужбу одбије као неосновану и обавезе тужилу на исплату трошкова управног спора са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Заинтересовано лице Б.Б. одговор на тужбу није доставила.

Усмена јавна расправа, у овој правној ствари одржана је дана 26.06.2019. године, у присуству тужиле, пуномоћника тужиле и пуномоћника туженог, а у одсутности уредно позваног заинтересованог лица, применом одредби члана 38. Закона о управним споровима.

На усменој јавној расправи пуномоћник тужиле је истакао да у свему остаје код поднете тужбе и навода из исте те код предлога за доношење одлуке у спору пуне јурисдикције, а у случају да то није могуће предлаже да суд оспорено решење поништи и тражи трошкове управног спора и то за састав тужбе износ од 16.500,00 динара, за приступ на рочиште износ од 18.000,00 динара, те судске таксе на тужбу и пресуду у износима од по 5.000,00 динара.

Пуномоћник туженог је на усменој јавној расправи истакао да у свему остаје код датог одговора на тужбу, да сматра да је извршио одлуку суда и да је одлучено једино како је могло и бити одлучено обзиром на околност када је конкурс расписан и колико је поступак трајао. предложио је да суд тужбу одбије и навео да не тражи трошкове управног спора.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник

РС”, бр. 111/09) ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе пуномоћника тужиље и туженог дате на усменој јавној расправи и целокупне списе ове управен ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења прозлази да је Наставно-научно веће Факултета спорта и физичког васпитања донело одлуку о расписивању конкурса за избор једног сарадника у звању асистента, за ужу научну област Основне научне дисциплине у спорту и физичком васпитању, група предмета Конкурс је објављен у листу Националне службе за запошљавање “Послови” број 420 дана 06.07.2011. године, у ком је навео да су услови које кандидати морају да испуњавају прописани чланом 72. Закона о високом образовању (“Службени гласник РС”, бр. 76/05...44/10) који у ставу 1. прописују да високошколска установа бира у звање асистента студента докторских студија који је претходне нивое студија завршио са укупном просечном оценом најмање 8 и који показује смисао за наставни рад, а у ставу 2. да под истим условима високошколска установа може изабрати у звање асистента и магистра наука коме је прихваћена тема докторске дисертације. Процедура за избор сарадника прописана је Правилником о поступку за стицање звања и заснивање радног односа наставника и сарадника (број 01-10/8 од 02.06.2008. године). Приликом доношења одлуке о избору асистента у конкретном поступку примењени су услови дати у члану 72. Закона о високом образовању који су уједно и минимални критеријуми које кандидати морају да испуњавају да би могли бити бирани. Констатовано је да посебних услова за избор сарадника нема нити су примењени било какви посебни услови. Минимални критеријуми за избор наставника и сарадника Факултета спорта и физичког васпитања, који се помињу у члану 18. Правилника о поступку за стицање звања и заснивање радног односа наставника и сарадника, нису донети у смислу посебног акта и на избор у наставничка звања примењују се ближи услови за избор у звања наставника које је донео Сенат Универзитета у Новом Саду на основу препорука Националног савета за високо образовање, а на избор сарадника минимални критеријуми прописани Законом о високом образовању, а сам поступак избора наставника прописан је Статутом факултета, Правилником о поступку за стицање звања и заснивање радног односа наставника Факултета спорта и физичког васпитања који су усаглашени са Статотом Универзитета у Новом Саду и Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Новом Саду а на поступак избора сарадника примењује се факултетски Правилник о поступку избора и заснивања радног односа. Сарадник у звању асистента се бира на период од три године и на основу одлуке о избору у звање закључује уговор о раду на одређено време од три године. Комисија за писање реферата о пријављеним кандидатима је у свом извештају констатовала да су се на конкурс пријавила два кандидата. Анализирајући сваког кандидата појединачно, по свим ставкама које садржи прописани образац за писање извештаја Комисија је изнела мишљење да кандидати Б.Б. и А.А. испуњавају услове за избор у звање и на радно место асистента, како у погледу просечне оцене остварене у претходним нивоима студија, тако и погледу статуса студента, односно стеченог научног звања магистра наука коме је прихваћена тема докторске дисертације. Б.Б., овде заинтересовано лице, је магистар наука коме је прихваћена тема докторске дисертације, а А.А., овде тужилац, је студент докторских студија на Факултету спорта и физичког васпитања у Новом Саду. Оцењујући у којој мери кандидати показују смисао за наставни рад као услов за избор у звање асистента

Комисија је анализирао њихов претходни рад будући да су обе пре расписивања конкурса биле у наставном процесу на Факултету. Поред тога узето је у обзир и мишљење студената о педагошком раду сарадника, које је формирано на основу евалуације наставника и асистената од стране студената. На последњој евалуацији наставника и сарадника од стране студената на основу академских студија, спроведеној по Правилнику о стандардима и поступцима за обезбеђивање квалитета и самовредновање (број 01-10/3 од 24.06.2009. године) заинтересовано лице Б.Б. је добила оцену 8,56, а тужила 7,28. Анализирајући успех у научно-истраживачкој делатности, кретање у професионалном раду, чланству у стручним и научним асоцијацијама, досадашњи наставни рад кандидата, а на основу материјала који су кандидати доставили уз пријаву на конкурс Комисија је дала предност заинтересованом лицу Б.Б. и предложила да се изабере у звање асистената за ужу научну област Основне научне дисциплине у спорту и физичком васпитању, група предмета На извештај комисије приговор су поднели мр А.А., овде тужила и удружење плесних инструктора и тренера Тужила је у приговору истакла да Комисија није на регуларан начин вредновала минимум квантитативних услова и квалитативних показатеља при доношењу одлуке о додели научног звања кандидата, да је мишљење студената о педагошком раду тужиле изражено кроз евалуацију практичног приказа вежби и општу оцену асистента добијено нерегуларним поступком или је фалсификат, да не постоје минимални критеријуми за избор у звање асистента, да је прекршен Правилник о поступку за стицање звања и заснивање радног односа наставника и сарадника Факултета спорта и физичког васпитања, те да изабрани кандидат не испуњава услове конкурса будући да није доставила потврду да није осуђивана. Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима поново је анализирао сваку ставку приговора. Констатовано је да је правилно Комисија израчунала индекс компетентности обе кандидаткиње, а да је оцена педагошког рада кандидаткиња резултат евалуације наставника и сарадника од стране студената које је спровео Факултет спорта и физичког васпитања први пут школске 2006/07. године. Наведено је да примедба у вези времена када су научни радови објављивани нема утемељење у постојећим прописима. Наведено је да Комисија није прекорачила рок за писање извештаја прописан Статутом Факултета, а да доказ да кандидати нису осуђивани за кривична дела против полне слободе, фалсификовања јавне исправе коју издаје Факултет или примања мита у обављању послова у високошколској установи прибавља факултет од МУП-а Србије. Поступајући по пресуди Управног суда III-1 98/16 Изборно веће је на седници одржној 26.04.2017. године поново рамотрило Извештај Комисије, приговоре на Извештај и одговоре Комисије на приговор и констатовало је да је поступак за избор сарадника у звање асистента спроведен у складу са Статутом Факултета и Правилником о поступку за стицање и заснивање радног односа наставника и сарадника. Приликом оцењивања кандидата Комисија је применила минималне критеријуме за избор у звање асистента, прописане Законом о високом образовању, а који су се примењивали на Факултету у време расписивања наведеног конкурса и примењују се и данас, те је констатовала да оба кандидата испуњавају услове за избор у звање асистента, а с обзиром да се бира један асистент на основу поднетог материјала којим су кандидати доказивали испуњавање наведених услова предност је дата Б.Б. и предложено да се иста изабере у звање асистента. Тужени је, између два кандидата која испуњавају минималне услове за избор у звање асистента у погледу просечне оцено остварене на претходним нивоима студија, у погледу статуса студената докторских студија, односно магистра наука са

прихваћеном темом докторске дисертације, те ценећи смисао да наставни рад које су кандидаткиње показале у претходном раду са студентима, у складу са аутономијом високошколске установе, а која подразумева и право на избор наставника и сарадника сагласно одредби члана 6. став 1. тачка 5. Закона о високом образовању, оценио да ће кандидат Б.Б., узимајући њено богато искуство у раду са студентима дати већи допринос квалитетном наставном процесу и едуковању студената у области ... те је једногласно донео оспорену одлуку којом у целости прихвата Извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним кандидатима и бира Б.Б. звање асистента за ужу научну област Основне научне дисциплине у спорту и физичком васпитању, група предмета Констатовано је да је конкурс за избор сарадника у звању асистента објављен 06.07.2011. године, расписан у складу са потребним бројем сарадника за извођење наставе и вежби акредитованог студијског програма основних академских студија, по тада важећим стандардима за акредитацију, а да је изборни период трајао од 25.01.2012. до 25.01.2015. године.

Имајући у виду наведено, по налажењу Управног суда решавајући у поступку извршења пресуде Управног суда III-1 У. 98/16 од 03.03.2017. године тужени није поступио у смислу одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима, односно у складу са примедбама и правним схватањем суда из наведене пресуде који је обавезујући за тужени орган. Наиме, из оспорене одлуке се не види да су дати разлози о примени посебних критеријума већ само разлози о примењеним основним законом прописаним критеријума за избор наставног особља у високошколским установама. Према одредби члана 18. Правилника о поступку за стицање, звање и заснивање радног односа наставника и сарадника приликом оцењивања кандидата за избор у звање наставника, асистента и сарадника у настави комисија примењује минималне критеријуме за одговарајућу област за избор наставника и сарадника факултета. Минимални критеријум за избор наставника и сарадника Факултета спорта и физичког васпитања налази се у прилогу овог правилника и чине његов саставни део. Приликом оцењивања кандидата за избор у истраживачка звања комисија примењује критеријуме које прописује надлежно министарство. Са наведеног, по оцени Управног суда, како у оспореној одлуци нису дати разлози о примени посебних критеријума из наведеног Правилника приликом вредновања квантитативних и квалитативних показатеља при доношењу одлуке о избору кандидата, не може се утврдити да ли је одлука од 26.04.2017. године донета правилном применом Закона о високом образовању и Правилника за поступање за стицање и заснивање радног односа наставника и сарадника, на шта тужиља основано тужбом указује. Тужени орган оспорено решење допуњава наводима да су приликом доношења одлуке о избору асистента у конкретном поступку примењени услови дати у члану 72. Закона о високом образовању, који су уједно и минимални критеријуми које кандидати морају да испуњавају да би могли бити бирани, да посебних услова за избор сарадника нема нити су примењени било какви посебни услови, те да минимални критеријуми за избор наставника и сарадника Факултета спорта и физичког васпитања, који се помињу у члану 18. Правилника о поступку за стицање звања и заснивање радног односа наставника и сарадника, нису донети у смислу посебног акта и да се на избор сарадника примењују минимални критеријуми прописани Законом о високом образовању. При томе тужени орган констатује и да су минимални критеријуми примењени али и да минималних критеријума у смислу посебних услова нема. Суштински, тужени орган је примену

посебних услова надоместио применом општих, чиме је оспорено решење и котрадикторно. Код оваквог стања ствари по оцени Управног суда оспорена одлука туженог органа захваћена је битном повредом одредаба правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку из разлога што образложење решења не садржи правне прописе и разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

У поновном поступку потребно је отклонити повреде правила поступка на које је указано овом пресудом и на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања донети правилну и на закону засновану одлуку.

На основу изнетих разлога ценећи да је оспореном одлуком повређен закон на штету тужиле, Управни суд је одлучио као у ставу 1. диспозитива применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима при чему је тужени орган везан примедбама суда у погледу поступка а према одредби члана 69. став 2. наведеног закона.

Имајући у виду да је тужба уважена, суд је применом одредбе члана 66. и 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...55/14) обавезао тужени орган да тужили на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 35.870,00 динара и то за састав тужбе износ од 16.500,00 динара и приступ на рочиште 18.000,00 динара сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр. 121/12) и опредељеном захтеву тужиле и за судске таксе на тужбу износ од 390,00 динара и таксе на пресуду износ од 980,00 динара према Тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама (“Службени гласник РС”, бр. 28/94...93/14) на основу изнетог одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.07.2019. године, III-3 У. 8435/17

Записничар
Љиљана Коруга, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР